

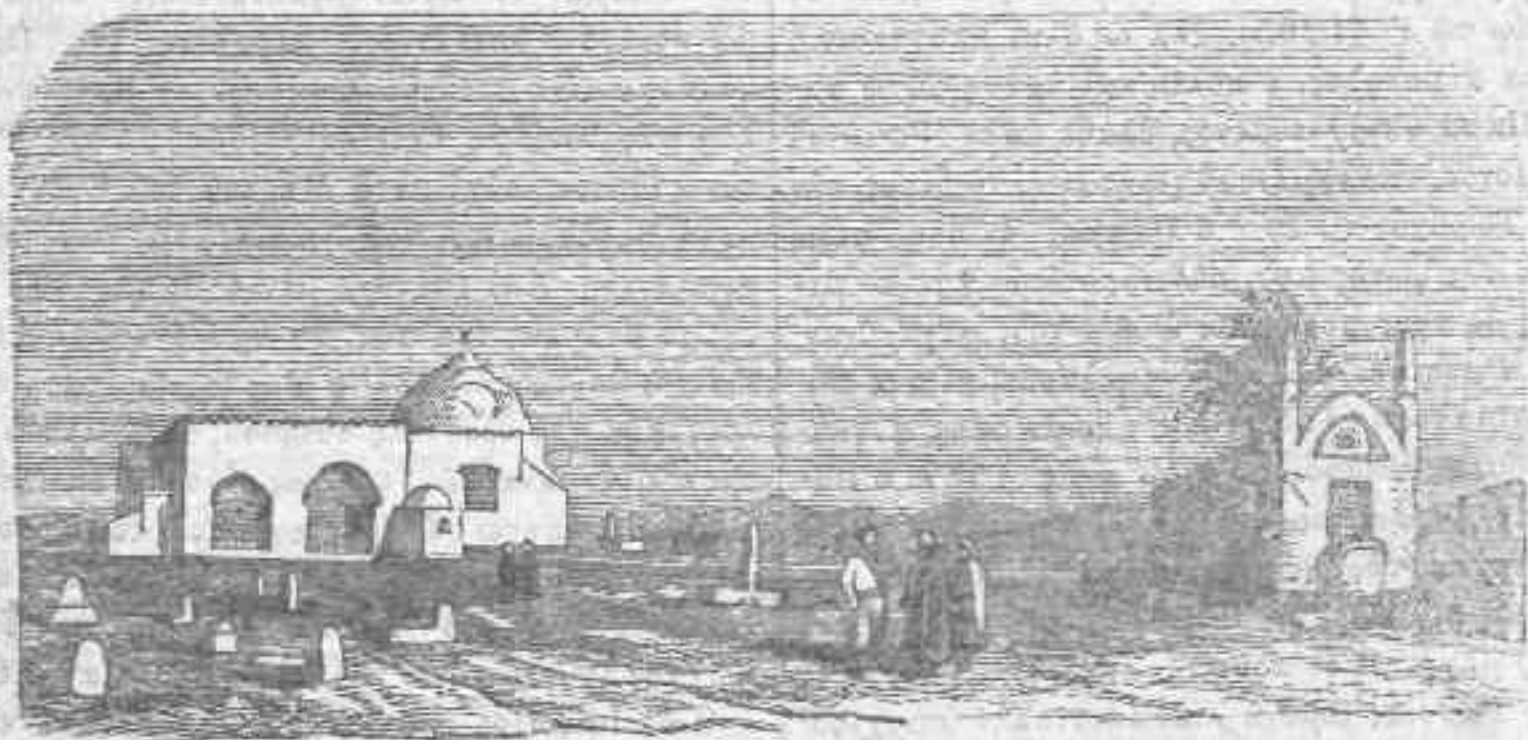
ἀνέγνω τὸν ὄρον, ἢ μᾶλλον τὸ παπικὸν θέσπισμα τῆς ἐν Φλωρεντίας συνόδου, πάντες Ἐπίσκοποι τε καὶ λαὸς συνεσχέθησαν τὴν φωνὴν ὑπὸ τῆς ἀκρας ἀγανακτικῆτος. Τότε, ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ καὶ βαθεῖα εὐγῇ ἠκούσθη ἡ τοῦ Μεγάλου Ἡγεμόνος φωνή, ἥτις καταπολεμήσασα τὸν ὄρον, καὶ τὸν Ἰσιδώρον λυμεῖνα τῆς ὀρθοδοξίας ἀποκαλέσασα, συνεκάλεσε σύνοδον, ἥτις καθήρεσεν αὐτὸν καὶ κατέκλεισεν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Τσουδόβου (275, B), ὅπως μετακληθεὶς ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν ἀληθῆ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἀλλ' ὁ Ἰσιδωρος ἐδραπέτευσε καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ῥώμην, ἐνθα τῇ τοῦ Καρδινάλιου περιουσιθεῖς πορφύρα συνεκάθησε καὶ ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν ἱερέων τούτων πριγκίπων μετὰ τοῦ Βησσαρίωνος.

Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡ Ῥώμη ἀκλόνητος ἔμενεν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς καὶ τὰς ματαίας περιβαλλενέλιπιδας, ἃς ἔτι καὶ νῦν ὑποθάλλει καὶ εἰς τὸ μέλλον οὐ παύσεται ὑποθάλλουσα. Ἀλλ' ἡμεῖς θαρρόντως λέγομεν, ὅτι εἰ ὁ Θεὸς συναντελήρθη τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὅτε τὰ δύο ὀρθόδοξα Κράτη ὑπὸ παντοίων δυστυχιῶν κατετρώχοντο καὶ ὡς χεῖμαρροι κοχλάζοντες αὐτὰ κατέκλυζον, ἐνθεν μὲν οἱ Μογόλοι καὶ Τάταροι, ἐνθεν δὲ οἱ Τοῦρκοι, θέλει ἄρά γε ἡ δεξιὰ Αὐτοῦ ἐγκαταλείψει ἀπροσάτευτον τὴν ἱερὰν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν νῦν ὅτε ἐπὶ δύο ἰσχυρῶν στηρίζεται στύλων, τῶν ὅπλων τῆς Ῥωσσίας καὶ τῶν φώτων τῆς Ἑλλάδος, νῦν ὅτε ὁ ἱερός τῶν ὀρθοδόξων σπανὸς δύο κοσμεῖ στέμματα, νῦν ὅτε ὁ Πάπας οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἀσφαλὴς ἐστίν.

Ἡ δ' ἀληθὴς θρησκεία οὐδένα φοβηθῆναι ἔχουσα οὐδένα ὑποβλίπτει, ἐνῷ ἡ δυτικὴ ὡς τυραννοῦσα

πάντοθεν ἐχθροὺς ὀρᾷ, οὐδεμίαν δ' ἄλλην θρησκείαν ἀνέχεται νὰ τελεῇ παρ' αὐτῇ τὰ καθ' ἑαυτήν. Πᾶσαι ὁμῶς αἱ θρησκείαι ἀνεκταὶ εἰσιν ἐν Ἑλλάδι, πάσας δὲ ἡ Ῥωσσία ἀνέχεται· τοῦτο δ' οὐ μόνον τανῦν, ἀλλ' ἐκπαλαι ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ὀλέγου καὶ Ἰγορος (457, A). Ἡ ἐπιστολή, ἣν κατὰ τὸ 1160 ἔγραψεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νοβογορόδου πρὸς τὸν Πάπαν Ἀλέξανδρον τὸν Γ', ἀξία ἐστὶν ἵνα τεθῇ εἰς παράλλελον πρὸς τὴν κατὰ τὸ 1846 γραφεῖσαν ὑπὸ Πίου τοῦ Θ' πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους. Μετὰ πόσης οὕτοις θρασυτητος ὑβρίζει ἡμᾶς μετὰ πόσης δὲ πραότητος ὁ Ὀρθόδοξος ποιμὴν ἔγραψεν· « Ἄγνοῶ πῶς αἱ αἱρέσεις εἰσῆχθησαν εἰς τὴν θείαν θρησκείαν, ἀγνοῶ πῶς οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν ἡμᾶς ψευδοχριστιανούς, ἡμεῖς ὁμῶς, οὐδόλως ἐκείνους μιμούμενοι, θεωροῦμεν αὐτοὺς ἀδελφοὺς, καὶ παρ' ἀπατωμένους ἐν πολλοῖς » (315—316, B). Ἀ ὡς μάρτυρας ἔσχεν ἡ Ῥωσσία διὰ θρησκευτικὸν φρόνημα ὑπὸ Ῥωσσιζῶν χειρῶν σφαγέντας, ἀλλ' ἀμφοτέρω ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐπὶ Κισιτιῶν σφαγέντες (209, A). Πόσα δὲ τὰ θύματα τῆς Παπικῆς φιλαρχίας; Ἡ ἱστορία ἐστιγμάτισε Κάρολον τὸν Θ' τῆς Γαλλίας καὶ ὠνόμασε δῆμιον τὸν ἐπιτελέσαντα τὰς σφαγὰς τῆς νυκτὸς τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου, ὁ δὲ Πάπας Γρηγόριος ὁ ΙΓ', ἅμα μαθὼν τὰς σφαγὰς ταύτας ἐώρτασε δημοτελῶς κατὰ φωταγωγίαν τὴν Ῥώμην καὶ πανθῆρους εὐχαριστίας τῷ ἐπὶ σφαγὴν ἀγογγύστῳ ἀχθίντι Προβάτῳ διέταξε διὰ τὴν θρίαιμνον ταύτην τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας!

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΤΑΦΟΣ ΕΥΑΣ.

Φίλε φίλτατε!

Σὲ γράφω ἐκ τῆς Τζιδόδας ὅπου περίου μεταξὺ τῶσων ἄλλων χριστιανῶν ἐσπαρήχτη ἀπανθρώπως καὶ ἡμέτεροι ὁμογενεῖς οἱ ἀλίγοι. Γράφω σοι δὲ σκοπὸν ἔχω νὰ σοὶ σταίλω σχέδιον κοιμητηρίου καὶ μένου πλησίον τῶν πλῶν τῆς Μεδίνης. Λέγεται

ὅτι τὸ κοιμητήριον τοῦτο, μεταξὺ ἄλλων ἐνδοξων λειψάνων, περιέχει καὶ τὸ τῆς μητρὸς τοῦ ἀνθρώπου γένους, τῆς Εὕας. Ἀλλ' ἂν μ' ἐρωτήσης ποῦ θαμελιοῦται ἡ δοξα αὕτη καὶ πότε ἐγεννήθη, σὲ ἐρωτῶ καί ἐγώ, ποῦ θαμελιοῦται καὶ πόθεν ἐγεννήθη